

Nr 454

Av herr Turesson och fru Boman, om lagstadgad förhandlings-
skyldighet vid ifrågasatt expropriation.

(Lika lydande med motion nr 377 i Första kammaren)

Det inträffar i vissa fall att expropriation sökes utan att sökanden dessförinnan undersökt möjligheten av att ernå en godvillig uppgörelse med vederbörande sakägare. Det visar sig kanske sedan vid förhandlingen inför expropriationsdomstolen att en dylik uppgörelse troligen varit möjlig.

Det bör givetvis undvikas att tillgripa det tungrodda och kostsamma expropriationsförfarandet i sådana fall där frågan lika väl kunnat lösas förhandlingsvägen. I expropriationslagen bör därför intas en föreskrift av innebörd att varje expropriationsansökan bör, där förhållandena så medger, ha föregåtts av försök till frivillig uppgörelse.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte för sin del besluta att till 4 § första stycket expropriationslagen skall fogas följande mening:
»Innan expropriation sökes, bör sökanden, där omständigheterna så medgiva, hava genom förhandling med sakägarna sökt erhålla en helt godvillig uppgörelse.»

Stockholm den 25 januari 1963

Bo Turesson

Märta Boman